

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”
ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อทางการเมืองของคนไทย : ศึกษากรณีจังหวัดพิจิตร

Factors that determine the political beliefs of the Thai Citizen : A case study of Phichit Province

อภิไท สอนทอง

Apithai Sonthong

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อทางการเมืองของประชาชน และเพื่อศึกษาอิทธิพลพุทธศาสนาที่มีต่อความเชื่อทางการเมือง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชาชนจำนวน 110 คน เพศชาย 51 คน ร้อยละ 46.36 เพศหญิง 59 คน ร้อยละ 53.63 การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี 44 ราย ร้อยละ 40.0 ระดับปริญญาตรีขึ้นไป 66 ราย ร้อยละ 60.0 เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มด้วยแบบสอบถาม เก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 1-10 พฤศจิกายน พ.ศ.2557 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ (Frequency & Percentage) และการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า

ประชากร มีความเชื่อทางการเมืองแบบเสรีนิยมนิยมที่สูงกว่าอนุรักษนิยม เผด็จการ แบบไทยนิยม เมื่อเทียบเป็นรายกลุ่ม แต่ความเชื่อทางการเมืองแบบอนุรักษนิยม เผด็จการ และแบบไทยนิยมเมื่อรวมกันแล้วสูงกว่าความเชื่อแบบเสรีนิยม ความเชื่อทางพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อความเชื่อทางการเมืองของประชากรมากที่สุด ผลการศึกษาทำให้พบข้อสรุปเป็นลักษณะความเชื่อทางการเมืองของประชากรที่ศึกษา มีลักษณะความเชื่อแบบเสรีนิยมยังไม่มากพอเมื่อนำไปเทียบกับความเชื่อทางการเมืองอีกสามกลุ่มที่เหลือในระดับ 8.4 : 11.7

ข้อเสนอแนะ

ควรออกแบบการเมืองให้สอดคล้อง สมดุล ระหว่าง ความเชื่อทางการเมืองแบบเสรีนิยม อนุรักษนิยม เผด็จการและแบบไทย แยกความเชื่อทางศาสนา ออกจากความเชื่อทางการเมือง

คำสำคัญ : ความเชื่อทางการเมือง, เสรีนิยม, อนุรักษนิยม, อุปถัมภ์

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”
ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Abstract

This research was attained though quantitative methods with 2 aims ; to study factors that determine the political belief of the Thai Citizen and how Buddhism influences these political beliefs. The populations chosen for the study were 110 persons, 51 males (46.36%) and 59 females (53.63%). Data was gathered between November 1-10, 2014 using questionnaires and the data was analyzed by frequency, percentage and Factor Analysis.

The result showed that the population were believed by liberalism higher than conservatism, dictatorial and Thaism but were political believed plus three groups more than liberalism. The Buddhism beliefs the target of populations also influences their political beliefs. The result of the studies were summarized and show that the political beliefs of the population were conservative, dictatorial, Thaism to liberal = 11.7 : 8.4.

Proposition

Design of political system is related to balance liberalism and conservatism, dictatorial and Thai-style principles and separate religion beliefs from political beliefs.

Keywords : Political belief, Liberal, Conservative, Dictatorship, Thaism

บทนำ

คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้ทำการรัฐประหารยึดอำนาจรัฐเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 โดยอ้างเหตุเพื่อระงับความขัดแย้งทางการเมือง (Political Conflict) และเพื่อคืนความสุขแก่คนไทย ห้วงเวลา 1-2 ทศวรรษที่ผ่านมา ความคิดเห็นทางการเมืองของคนไทยถูกแบ่งเป็นหลายกลุ่มหลายพวก นับว่าได้ทวีความรุนแรงสูงยิ่ง อย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ชาติไทยมาก่อน ความจริงในอดีตเมื่อหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 แนวความคิดทางการเมืองของคนไทยมักจะมีขั้ว (Pole) เป็น 2 ขั้ว (Binary Poles & Binary Opposition) เสมอ เช่น เป็นฝ่ายการเมือง กับ ฝ่ายเจ้า เป็นฝ่ายรัฐบาล กับ ฝ่ายค้าน เป็น ขั้วทหาร กับ ขั้วพลเรือน หรือเป็นขั้วฝ่ายซ้ายกับขั้วฝ่ายขวา และขั้วทุนนิยมกับขั้วอนุรักษนิยม หรือเป็นพรรคการเมืองฝ่ายเทพ กับ พรรคการเมืองฝ่ายมาร เป็นต้น แต่การแบ่งขั้วทางความคิดทางการเมืองดังกล่าวข้างต้นนี้ ยังไม่มีความขัดแย้งที่รุนแรงส่งผลให้มวลชนออกมาเผชิญหน้ากันอย่างเมื่อก่อน คสช.เข้ายึดอำนาจ ปัญหาความขัดแย้งในสังคมไทย กำลังกัดกินความสงบสุขของคนทั้งประเทศ หากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่พอใจอีกฝ่าย ก็จะออกมากดดันหรือประท้วง ทั้งด้วยการปิดถนน ใช้ความรุนแรง ก่อให้เกิดความเดือดร้อนในสังคมหมู่ และความขัดแย้งเหล่านี้ไม่มีทางออกร่วมกัน ไม่มีคนกลางที่จะประสานรอยร้าวความแตกแยก แม้ในบางครั้งดูเหมือนไม่มีความขัดแย้ง แต่ภายใต้ความสงบยังมีปัญหาที่รอวันระเบิดออกมาได้ตลอดเวลา

เมื่อ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ยึดอำนาจแล้วก็มีการใช้อำนาจอธิปไตยแห่งรัฐโดย คสช.ระยะหนึ่ง กระทั่ง 22 กรกฎาคม พ.ศ.2557 จึงมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว)

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”
ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

พ.ศ.2557 ออกมาเพื่อวางกฎกติกาการปกครองบ้านเมือง ตาม road map ที่ คสช.ประกาศและขับเคลื่อนประเทศไทยอุปมาดังแม่น้ำ 5 สาย คือ คสช., นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี, สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.), สภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) และ คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ (ฉบับถาวร) ซึ่งเมื่อนับรวมกับรัฐธรรมนูญทุกฉบับที่ประเทศไทยเคยมีมาแล้ว รัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังร่างกันนี้ จะเป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ 20 เท่ากับว่าบนเส้นทางเดินสายประชาธิปไตย 82 ปีผ่านมา เลี้ยวแล้วรัฐธรรมนูญ 1 ฉบับไทยใช้ราว 4 ปีเศษเท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้ตั้งข้อสังเกตได้ว่า ในอนาคตเราคงจะมีจุดสิ้นสุดลงอย่างไร ทำไมสยามประเทศจึงมีรัฐธรรมนูญมากมายเช่นนี้ ประการสำคัญคือ เราร่างรัฐธรรมนูญที่ผ่านมานั้น เหตุที่ทำให้ใช้รัฐธรรมนูญแต่ละฉบับในเวลาสั้น ๆ นั้นเพราะใครเป็นต้นเหตุ การปกครองแบบประชาธิปไตยของไทยล้มเหลวเพราะใคร การออกแบบการเมืองไทยควรต้องออกแบบการเมืองให้สอดคล้องกับลักษณะนิสัยหรือความเชื่อทางการเมืองของคนไทยอย่างไร เราได้มีการสำรวจไว้เป็นข้อมูลบ้างหรือไม่ว่า แท้จริงแล้ว คนไทยมีลักษณะนิสัยทางการเมืองอย่างไร เป็นเสรีนิยมเท่าใด เป็นอนุรักษ์นิยม เป็นเผด็จการ หรือ เป็นแบบระบบอุปถัมภ์ (แบบไทย) เท่าใด เราควรสร้างลักษณะนิสัยคนไทยให้สอดคล้องแนวความคิดแบบเสรีนิยมอย่างไร

ย้อนลงไปศึกษาพัฒนาการทางการเมืองของสยามประเทศในอดีต ตั้งแต่ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครอง 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 ประวัติศาสตร์บันทึกว่า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ทรงมีพระราชดำริพระราชทานรัฐธรรมนูญแก่ชาวสยามเป็นของขวัญในวาระฉลองกรุงเทพมหานครมหานครมีอายุ 150 ปี ในวันที่ 6 เมษายน พ.ศ.2475 (วิษณุ เครืองาม, ปกเกล้าปกกระหม่อม, 2556 : 4) พระองค์ทรงมอบภารกิจให้คณะบุคคลร่างรัฐธรรมนูญ เมื่อร่างเสร็จแล้วจะทำการพระราชทานในวันที่ 6 เมษายน พ.ศ.2475 นั้น ก่อนถูกคัดค้านจากคณะอภิรัฐมนตรีว่ายังไม่ถึงเวลาที่ชาวสยามจะปกครองตนเองได้ พระราชดำริดังกล่าวจึงต้องงดไป แต่การเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบกษัตริย์เหนือรัฐธรรมนูญ (Absolute Monarchy) ไปสู่กษัตริย์ใต้รัฐธรรมนูญ (Constitutional Monarchy) ก็เกิดขึ้นจนได้ในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 นั้นเอง ระยะเวลา 82 ปีที่ประเทศไทยตกอยู่ได้ภาวะความไม่มั่นคงทางการเมือง (Political Instable) ผู้นำประเทศพลัดเปลี่ยนกันขึ้นบริหารประเทศด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งด้วยวิธีการเลือกตั้ง การแต่งตั้ง การช่วงชิงอำนาจด้วยการปฏิวัติบ้าง รัฐประหารบ้าง ปฏิรูปบ้าง พร้อมกับวิธีการจัดการรัฐด้วยวิธีการและรูปแบบที่ไม่คงที่สลับกันไป เช่นด้วยวิถีทางประชาธิปไตยบ้าง เผด็จการทหารบ้าง ทำให้รัฐไทยตกอยู่ภายใต้ วงจรอุบาทว์ทางการเมือง (Bad Political Cycle) (ลิขิต ชีรเวทิน, ภูมิหลังการเมืองการปกครองไทย, 2543 : 73) คือ

1. วงจรอุบาทว์ที่เริ่มจากการมีรัฐประหาร การปกครองโดยทหาร การมีรัฐธรรมนูญ มีการเลือกตั้ง มีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง มีความขัดแย้งจนเกิดวิกฤตการเมือง ทหารทำการรัฐประหารอีก หมุนเวียนกันไปอีก สยามประเทศตกอยู่ภายใต้วงจรนี้ตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองถึงการริเริ่มการปฏิรูปการเมืองในปี พ.ศ.2535 หลังเกิดเหตุการณ์ “พฤษภาทมิฬ”

2. วงจรอุบาทว์ทางการเมืองใหม่ที่เริ่มเข้ามาแทนที่ (พ.ศ.2535-พ.ศ.2540) คือวงจรที่ลดบทบาททางการเมืองของทหารเริ่มถูกกันออกไปจากการเมือง วงจรอุบาทว์ที่เกิดขึ้นใหม่เริ่มจากการทุ่มเงินเพื่อซื้อเสียงเลือกตั้งของนายทุน เมื่อได้รับการเลือกตั้งได้อำนาจรัฐ ทำการคอร์รัปชันเพื่อถอนทุนและเก็บไว้เป็นทุนในการเลือกตั้งครั้งต่อไป

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”
ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

3. วงจรอุปาทัมภ์ทางการเมืองในชุดนี้ (หลัง พ.ศ.2540) เป็นการเข้ามาของกลุ่มทุนเต็มตัวแทนการหนุนหลังทหารเพื่อขับเคลื่อนองค์กรการเมืองด้วยเงิน(Money Politics) ด้วยการสร้างเครือข่าย สร้างพลังการต่อรอง ด้วยกองกำลังส่วนตัว (Self Force) เพื่อใช้เป็นพลังในการเรียกร้อง ต่อต้าน จัดขึ้น สร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคมโดยรวม แทรกแซงองค์กรอิสระและควบคุมสื่อมวลชน การแบ่งฝ่ายทางการเมืองอย่างชัดเจน แต่ละฝ่ายมีจุดยืนทางการเมืองที่ไม่สามารถประนีประนอมกับอีกฝ่ายได้เลย ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองในแบบที่ 3 นี้กัดกินทำลายความสุขของคนทั้งประเทศ เพราะหากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่พอใจก็จะออกมากดดัน ประท้วง ด้วยการปิดถนน ใช้ความรุนแรง ก่อให้เกิดความเดือดร้อนในสังคมส่วนรวมอย่างยาวนานและไม่มีคนกลางเข้าประสานแก้ไขปัญหานี้ได้

ความพยายามในการแก้ไขปัญหาวงจรอุปาทัมภ์ทางการเมืองของไทยมีเป็นระยะด้วยการใช้กำลังทหารในรูปรัฐประหารหลายครั้งภายใต้ชื่อต่าง ๆ เช่น คณะปฏิวัติ คณะปฏิรูป รัฐฯ, คมช., และ คปค. เป็นต้น แต่ในท้ายที่สุดวิธีการต่าง ๆ ที่เคยนำมาใช้และเคยได้รับผลดีกลับไม่สามารถยุติปัญหาความวุ่นวายทางการเมืองได้ กระทั่งเหลือเพียงวิธีสุดท้ายที่จะหยุดความขัดแย้งทางการเมืองไทยได้ ด้วยวิธีการทางกฎหมายหรือทางศาลที่เรียกว่า “ตุลาการภิวัตน์” (Judicial Review) ที่หมายรวมทั้งกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อสร้างความมั่นคงทางการเมืองและยุติความขัดแย้ง (ธีรยุทธ บุญมี, ตุลาการภิวัตน์, 2549) แต่ก็ยังไม่สามารถจัดการอะไรได้มาก ความขัดแย้งทางการเมืองจึงยังคงอยู่กับคนไทยอีกต่อไป

ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองของคนไทย ได้เกิดขึ้นและดำเนินต่อมายาวนานนั้น มีต้นเหตุจากเรื่องใด คนไทยรับวัฒนธรรมประชาธิปไตย (Political Culture) ที่ประกอบด้วย (1) ประชาชนต้องการปกครองตนเอง (2) ประชาชนตระหนักในสิทธิและหน้าที่ (3) การเคารพสิทธิผู้อื่น และ (4) การแก้ไขความขัดแย้งให้ยุติภายใต้นิติธรรมเป็น Rule of Law และ Majority Rule เคารพ Minority Right เหล่านี้ (ลิขิต ธีรเวคิน, 2543 อ้างแล้ว) เป็นไปอย่างราบรื่นหรือมีปัญหาอุปสรรคใดที่ทำให้ชาวสยามไม่สามารถดำเนินชีวิตและกิจกรรมทางการเมืองด้วยความดีขัดกับปัญหามากมาย

ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครอง จากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช (Absolute Monarchy) ผู้ปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่เรียกว่า ราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ (Constitutional Monarchy) เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 นับถึงปี พ.ศ.2555 ก็เป็นเวลาถึง 80 ปี ก่อนหน้าการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 นั้นคนไทยอยู่ภายใต้ระบบพ่อขุน (Depotic Paternalistic) และ ระบบกษัตริย์ (ระบบทาสและศักดินา) เป็นเวลา 700ปี (นับจากกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี)แต่เมื่อหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 เป็นต้นมา สยามประเทศ ต้องเผชิญปัญหาจากระบอบประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่อง มีการปฏิวัติรัฐประหาร 22 ครั้ง (เฉลี่ยมีปฏิวัติรัฐประหาร ทุก 3 ปี) มีการยกเลิกและการร่างรัฐธรรมนูญถึง 18 ฉบับ (เฉลี่ยรัฐธรรมนูญ 1 ฉบับ ใช้ได้ 4 ปี) มีวิกฤตการเมือง ที่ส่งผลให้เกิดการสูญเสียชีวิตทรัพย์สินมากมายหลายครั้ง ตั้งแต่ กบฏบวรเดช พ.ศ.2476 กบฏแมนฮัตตัน พ.ศ.2494 เหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 เหตุการณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ.2519 การคุกคามจากลัทธิคอมมิวนิสต์ระหว่างปี พ.ศ.2500-2525 เหตุการณ์พฤษภาทมิฬ พ.ศ.2535 เหตุการณ์วิกฤตการณ์การเมืองไทย พ.ศ.2548 - 2553ปัจจุบันยังเผชิญหน้ากันอยู่โดยที่ไม่สามารถหาทางออกของ

ปัญหาวิกฤตความขัดแย้งร่วมกันได้

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”
ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

รัฐธรรมนูญของไทยทุกฉบับบัญญัติให้อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย ให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางแล้วแต่บริบททางสังคม การเมือง ในช่วงเวลานั้นๆเป็นอย่างไร แต่ระยะเวลา 80 ปี หลังเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นต้นมา ประเทศไทยยังมีพัฒนาการทางประชาธิปไตยอย่างจำกัดเหมือนประเทศเกิดใหม่

หลังสงครามโลกครั้งที่สอง(New Democracy Country) สถานะประชาธิปไตยสังคมไทย เหมือนบอตสวานา นามิเบีย ปาปัวนิวกินี สํารวจโดย ฟรานซิส ฟูกูยามา (อ้างใน Muhlberger,2003)การมีส่วนร่วมทางการเมืองของคนไทยหรือ

สำนึกประชาธิปไตยของคนไทยยังมีน้อยตัวเลขสถิติการมีส่วนร่วมทางการเมืองของคนไทยสำรวจโดยคณะวิจัย สถาบันพระปกเกล้าพ.ศ.2545 พบว่า คนไทยมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับน้อย (Onlooker) = 50.4% คนไทยที่สนใจมี

ส่วนร่วมระดับปานกลาง (Participants) = 47.3% คนไทยที่มีความสนใจและมีส่วนร่วมมาก (Activists) = 2.3% (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, ถวิลวดี บุรีกุล, ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม, 2550 : 55-56) เท่านั้น

เวลา 80 ปีในการเดินทางบนเส้นทางสายประชาธิปไตย(แนวเสรีนิยมแบบรัฐสภา) เวลาเท่านี้ได้ให้ประสบการณ์มากพอที่จะสรุปทบทวนได้แล้วว่า คนไทยรู้จักหรือเข้าใจหลักการหรือวัฒนธรรมการเมือง (เสรีนิยม,อนุรักษนิยม,เผด็จการ,ทุนนิยม,สังคมนิยม)ดีหรือยัง ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย สอดคล้องระบบความ

เชื่อของคนไทยหรือไม่ ระบบการปกครองแบบใดที่เหมาะสมกับลักษณะนิสัยและวิถีชีวิตของคนไทย หากยังไม่สามารถค้นหาตัวตนของคนไทยได้ว่า ลักษณะนิสัยของคนไทยสอดคล้องกับการปกครองรูปแบบใด เพื่อ ออกแบบการปกครองให้สอดคล้องกับลักษณะนิสัยคนไทย เพื่อลดหรือจัดปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองไทย ทศนคติ ค่านิยม ความเชื่อของคนไทยสอดคล้องกับการปกครองแบบใด เราควรออกแบบลักษณะการปกครองให้สอดคล้องกับลักษณะนิสัยหรืออัตลักษณ์ของเรา น่าจะดีกว่าการก้มหน้าเดินไปตามเส้นทางที่เราไม่คุ้นเคย ความขัดแย้งทางการเมืองก็จะมีตลอดไป ผลเสียต่าง ทั้งเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ความสงบสุขของประชาชนก็จะถูกรบกวนเรื่อยไป

ลักษณะอุดมการณ์หรือความเชื่อทางการเมือง ได้ผ่านพัฒนาการมานับพันปีจนมีความมั่นคงทางความคิด

และทิศทางความเชื่อ ปัจจุบันสามารถสรุปเป็นแกนความคิดได้ใน 4 ลักษณะความเชื่อ (ณัชชาภัทร อุ๋นตรงจิต, รัฐศาสตร์, 2552 : 83-102) คือ

1. เสรีนิยม (Liberalism) เชื่อในเรื่อง

- เสรีภาพส่วนบุคคล (Individual Liberty)
- ธรรมชาติของมนุษย์ (Human Nature) มนุษย์เกิดมาดี
- เหตุผล (Reason) คนทำผิดเพราะถูกบีบคั้น
- ความก้าวหน้า (Progress) หากขยายความรู้ เหตุผล สังคมจะก้าวหน้า
- ความเท่าเทียมกัน (Equality) ในเรื่องโอกาส (Equality of Opportunities)
- ความเป็นสากล (Universalism) สิทธิมนุษยชนใช้ได้ทั่วโลก
- ค่านิยมต่อรัฐบาล (Government) รัฐ ต้องรักษาเสรีภาพปัจเจกชน

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”
ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

- เสรีภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Freedom) สนับสนุนการค้าเสรี (Laissez-Faire)

2. อนุรักษนิยม (Conservatism) เชื่อในเรื่อง

- ระเบียบและความมั่นคง (Order and Stability) เน้นชาติ ศาสนา
- ความชั่วร้ายของคน (Wickedness of Man) เชื่อว่าคนเกิดมาพร้อมความชั่วร้าย ไม่เชื่อในมนุษย์แต่

เชื่อ

ในหลักกฎหมาย

- ประสบการณ์ (Experience) เชื่อในประสบการณ์มากกว่าเหตุผล
- สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไป Gradual Change)
- เสรีภาพ (Liberty) ไม่เชื่อในความเท่าเทียมของมนุษย์
- ความหลากหลาย (Diversity) ไม่เชื่อในความเป็นสากล
- รัฐบาล (Government) ไม่ใช่สิ่งชั่วร้าย แต่รัฐบาลต้องรักษาความสงบและความมั่นคง

3. ฟาสซิสต์ (Fascism) เชื่อในเรื่อง

- รัฐ (State) สำคัญกว่าปัจเจกบุคคล ประชาชนต้องทำงานอุทิศแก่รัฐ
- ชาตินิยม (Nationalism)
- ต่อต้านเสรีนิยม (Anti-Liberalism)
- ลัทธิทหารนิยม (Militarianism)
- ความเป็นเผด็จการ (Dictator) ของผู้นำประเทศเพียงผู้เดียว
- ต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ (Anti-Communism)

4. สังคมนิยม (Socialism) เชื่อในเรื่อง

- การวางแผนเศรษฐกิจจากส่วนกลาง
- เอกชนจะได้รับผลตอบแทนทางเศรษฐกิจเฉลี่ยตามผลงานของแต่ละคน
- รัฐเข้าควบคุมกิจการสาธารณะของประชาชน

โลกเมื่อศตวรรษที่ 19-20 ตกอยู่ภายใต้ทฤษฎีการเมืองกระแสหลัก 4 ทฤษฎี คือ 1.สังคมนิยม (Socialism) 2. เสรีนิยม (Liberalism) 3.มาร์กซิสต์ (Marxism) 4.สังคมนิยมการสร้างนิยม (Social Constructivism) กระทั่งมีการ ทำลายกำแพงเบอร์ลินในปี ค.ศ.1989 อันเป็นสัญญาณการสิ้นสุดสงครามเย็น (Cold War End) ที่เกิดขึ้นเมื่อหลัง สงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา (John Balis & Steve Smith, The Globalization of World Politics, 2005)

พัฒนาการทางการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตยศึกษาทางและแนวโน้มความเชื่อ ใช้เวลาในการ สร้างองค์ความรู้จนตกผลึกผ่านยุคสมัยจากการเริ่มต้นที่กรีก 600-100 B.C. สมัย Hellenic โรม 1300-1500 Renaissance Italian ยุโรป 1500-1650 ยุคใหม่ และยุโรปกลายเป็นตะวันตก 1650-1950 European-cum-Western และ 1950 เป็นต้นมา โลกเป็น Globalization จากการปกครองแบบราชาธิปไตย, ประชาธิปไตย, สาธารณรัฐ, เผด็จ การกว่าที่

อำนาจการปกครองจะตกอยู่ในมือของประชาชนก็เมื่อหลังสงคราม 30 ปี (ค.ศ.1618-1648) เป็นต้นมา ก่อนที่ยุโรป หลุดพ้นอำนาจศาสนาจักรเข้าถึงวิทยาศาสตร์ได้ก่อนภูมิภาคอื่น จะออกล่าอาณานิคมทั่วโลก และการมาของยุโรป มาพร้อมกับอารยธรรมประชาธิปไตยที่ในที่สุดอารยธรรมประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน การค้าเสรี เหล่านี้

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”
ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

กลายเป็นอารยธรรมที่เป็นแกนหลัก (Axial Age) ของโลก (ธีรยุทธ บุญมี, โลก Modern & Post Modern, 2546) ในปัจจุบันที่มีความเข้มแข็งเป็นที่ยอมรับของประชาชนถึงปัจจุบันนั้นได้ผ่านกระบวนการ การทดสอบอย่างเข้มข้นต่อเนื่องจน

แทรกเป็นวิถีชีวิต ของประชาชนทั่วโลก ในขณะที่รูปแบบการปกครองอื่นที่มีรูปแบบที่ให้อำนาจแก่ปัจเจกชนอย่างเต็มที่ ได้ถูกกำจัดไป เพราะไม่เป็นที่ยอมรับของประชาชนไม่ว่าจะเป็นการปกครอง ระบบกษัตริย์ การปกครองแบบเผด็จการฝ่ายขวา (โดยทหาร) การปกครองโดยเผด็จการฝ่ายซ้าย (สังคมนิยม โดยชนชั้นกรรมาชีพ) หรือบางรูปแบบการปกครองที่ยังคงมีความดำรงอยู่ท่ามกลาง กระแสประชาธิปไตยของโลก แต่ก็ต้องปรับตัวให้รับ

กับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 อย่างเช่น Neo-Realism, Neo-Liberal, Neo-Marxism และ Critical Theory ประเทศต่าง ๆ ในโลกได้ก้าวข้ามผ่านพ้นความขัดแย้งทางการเมืองไปเกือบหมดแล้ว เหลือเพียงบางประเทศที่ไม่สามารถปรับตัววัฒนธรรมดั้งเดิมของตนให้สอดคล้องวัฒนธรรมกระแสหลัก (Main Stream Culture) ที่เป็นแกนความคิดหลัก (Axial Age) ของโลกได้อย่างลงตัว

เวลา 80 ปีในการเดินทางบนเส้นทางสายประชาธิปไตย (แนวเสรีนิยมแบบรัฐสภา) เวลา 80 ปีนี้ ได้ประสบการณ์มากพอที่จะสรุปทริเจนได้แล้วว่า คนไทยรู้จักเข้าใจหลักการหรือวัฒนธรรมการเมือง (เสรีนิยม, อนุรักษนิยม, เผด็จการ) ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยสอดคล้องกับระบบความเชื่อของคนไทยหรือไม่ ระบบการปกครองแบบใดที่เหมาะสมกับลักษณะนิสัยและวิถีชีวิตของคนไทย และคนไทยมีลักษณะนิสัยโน้มเอียงไปทางใด ระหว่าง เสรีนิยม อนุรักษนิยม เผด็จการ หรือ การปกครองแบบไทย การศึกษานี้แม้เป็นเพียงการศึกษาในชั้นเรียน แต่มุ่งค้นหาหลักความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อทางการเมืองของคนไทย และต้องการสร้าง Model เพื่อใช้ขยายในพื้นที่ที่กว้างกว่าเดิมและหน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) มากขึ้น ต่อไป

ปัญหาวิจัย 3 ประการ

1. ความเชื่อทางการเมืองของคนไทยเป็นแบบใดระหว่าง เสรีนิยม อนุรักษนิยม เผด็จการ หรือแบบไทย ๆ
2. ความเชื่อแบบใดของคนไทยที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบทางการเมืองการปกครอง ของคนไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องความเชื่อทางการเมืองของนิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลความเชื่อทางการเมืองของคนไทยในเขตจังหวัดพิจิตร
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลที่มีต่อความเชื่อทางการเมืองของคนไทยว่าสอดคล้องกับรูปแบบการเมืองแบบใด

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”
ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

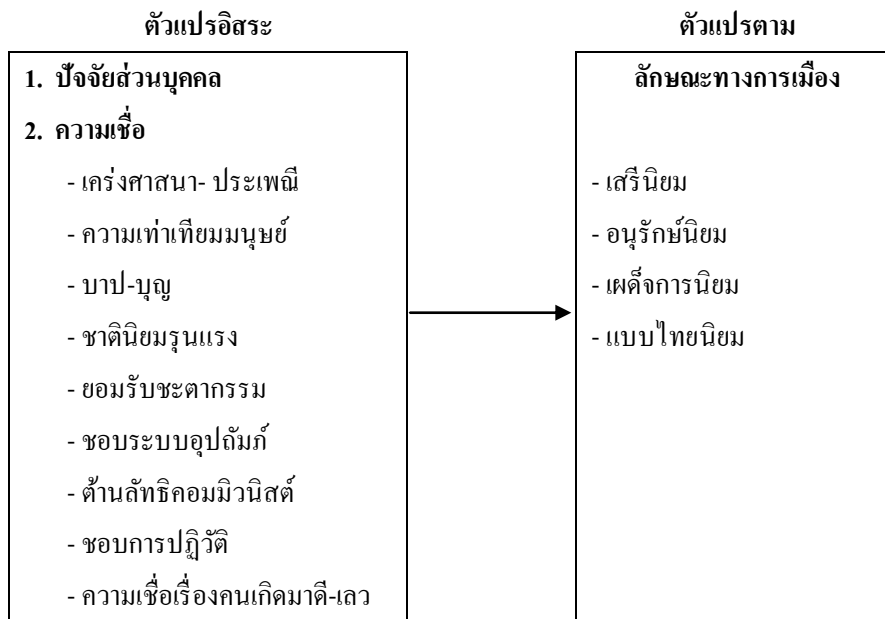
วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการวิจัย (Research Method) ความเชื่อทางการเมืองของนิสิตรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่ยึดวิธีการทางรัฐศาสตร์กระแสหลัก (Main Stream Study) ในการศึกษาแนวพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Study) ภายใต้กรอบ 4 ประการ คือ 1.การพิสูจน์ผิด (Falsification) 2.ใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ (Empirical) ที่สามารถวัดค่าเชิงปริมาณ (Testability) ได้ 3.ความไม่แน่นอนของความรู้ทางวิทยาศาสตร์ (Tentativity) และ 4.ให้ความสำคัญกับวิธีการศึกษา (Method) ที่เป็นหัวใจของความเป็นวิทยาศาสตร์อย่างเคร่งครัด(ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, รัฐศาสตร์แนววิพากษ์, 2551 : 17-19) เหล่านี้เป็นการสกัดทฤษฎีเชิงวิพากษ์ (Critical Theorists) ที่สนใจตัวผู้ศึกษา (Knower) มากกว่าสิ่งที่ศึกษา (Known) เพราะไม่มีความเป็นวิทยาศาสตร์ตามความเห็นของนักรัฐศาสตร์กระแสหลัก วิธีการศึกษาแบบนี้ ให้หลักประกันความเป็นวิทยาศาสตร์ แม้ได้ข้อสรุปชั่วคราว ที่รอการหักล้างด้วยข้อมูลหลักฐานใหม่ ๆ ต่อไป อย่างไรก็ตามการศึกษารัฐศาสตร์แนวพฤติกรรมศาสตร์เป็นหลักประกันได้ถึงความเที่ยงตรงของข้อมูล และปลอดจากอคติ (Bias) และผลที่ได้ย่อมแม่นยำตรงในการวัดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา หน่วยที่ใช้ในการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ได้แก่ความเชื่อ ที่ผ่านกระบวนการในการเจนนับเป็นตัวเลขได้ การศึกษานี้แม้ว่าจะเป็นการศึกษาในชั้นเรียนที่มีตัวแปรไม่มาก ความหลากหลายทางประชากรไม่มาก แต่ผลที่ได้รับคือรูปแบบ (Model) ที่จะถูกนำไปใช้ทดสอบซ้ำ ๆ อีกหลายครั้งในหลายองค์ประกอบ ในหลายพื้นที่ เพื่อเพิ่มระดับการไตร่ตรอง (Level of Postulation) เพื่อสร้างเป็นทฤษฎี (Theory) ระดับสูงขึ้น ต่อไป ซึ่งในการวิจัยครั้งต่อไป นอกจากจะเปลี่ยนพื้นที่ ประชากรแล้ว อาจจะพิจารณาใช้วิธีวิจัยที่เรียกว่าการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Participatory Action Research) = PAR รวมกับการมีส่วนร่วมที่มากกว่าการค้นหาคำตอบและนำเสนอเท่านั้น ซึ่งจะทำงานวิจัยค้นพบแง่มุมที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นและได้พบปัญหาที่ถาวรแต่ข้อจำกัดของ PAR คือ เวลา บุคลากร และ งบประมาณ

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”
ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษาเรื่องความเชื่อทางการเมืองของนิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

ขอบเขตในการศึกษา

การศึกษาความเชื่อทางการเมืองของนิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีขอบเขตในการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้ศึกษาได้ศึกษาเรื่องความเชื่อหลักการทางการเมืองใน 4 หลักการ คือ ความเชื่อด้านเสรีนิยม ความเชื่อในกลุ่มอนุรักษนิยม ความเชื่อในแบบเผด็จการ และแบบสังคมนิยมและแบบไทย

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

2.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษาได้แก่นิสิตภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ ทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท

2.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการศึกษาได้แก่นิสิตภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ปริญญาตรีภาคปกติและ กศ.ปช. จำนวน 130 ราย ระดับปริญญาโท 30 ราย

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ-แบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และความเชื่อในด้านต่าง ๆ จำนวน 9 ข้อ

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ลักษณะทางการเมืองของประชาชน 4 ด้าน ประกอบด้วย

- ด้านเสรีนิยม

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”

ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

- ด้านอนุรักษ์นิยม

- ด้านเผด็จการ

- ด้านแบบไทย

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาความเชื่อทางการเมืองของนิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เป็นการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้น พื้นที่ในการศึกษาจึงเป็นภายในพื้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

5. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา ระยะเวลาตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ.2555 ถึง กันยายน พ.ศ.2555 รวมเวลา 6 เดือน

สมมติฐานในการศึกษา

การศึกษาเรื่องความเชื่อทางการเมืองของนิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผู้ศึกษาตั้งสมมติฐานไว้ 3 ข้อ คือ

1. นิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีความเชื่อทางการเมืองไม่เป็นแบบเสรีนิยม
2. นิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีความเชื่อทางการเมืองแบบอุปถัมภ์
3. ความเชื่อทางพุทธศาสนาของนิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมีอิทธิพลต่อความเชื่อทางการเมืองของนิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องความเชื่อทางการเมืองของนิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบรายละเอียด ดังนี้

การศึกษาได้แบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 นิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ จำนวน 100 คน

กลุ่มที่ 2 นิสิตระดับปริญญาตรี ภาค กศ.ปช. จำนวน 30 คน

กลุ่มที่ 3 นิสิตระดับปริญญาโท จำนวน 30 คน

ทั้ง 3 กลุ่มเมื่อแยกตามเพศ มีสัดส่วน ดังนี้ นิสิตปริญญาตรี(ภาคปกติ) ชาย 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 เป็นหญิง 49 คิดเป็นร้อยละ 49 นิสิตปริญญาตรี (ภาค กศ.ปช.) ชาย 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 หญิง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4 นิสิตปริญญาโท ชาย 13 คน ร้อยละ 43.4 หญิง 17 คน ร้อยละ 56.6 รวมทั้งสิ้น 160 คน เป็นเพศชาย 81 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 เพศหญิง 79 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4

อายุของประชากร

ผลการศึกษาพบว่า ประชากรกลุ่มที่ 1 มีอายุเฉลี่ยระหว่าง 18-20 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 95.0 เป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า 20 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ขณะที่ประชากรกลุ่มที่ 2 จำนวน 30 คน ร้อยละ 63.3 จำนวน 19 คน เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 21-29 ปี และที่เหลืออีก 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 เป็นผู้ที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”

ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ส่วนประชากรกลุ่มที่ 3 จำนวน 30 คน จำนวนนี้ร้อยละ 20.0 จำนวน 6 คน เป็นผู้มีอายุระหว่าง 21-29 ปี ส่วนที่เหลือจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 เป็นผู้มีอายุ 30 ปีขึ้นไป

การสำรวจความเชื่อของกลุ่มประชากร

หลังจากเก็บแบบสอบถามและนำแบบสอบถามลงบันทึก และคิดสัดส่วนร้อยละของความเชื่อเพื่อหาคะแนนและน้ำหนักคะแนนของทั้งสามกลุ่ม พบรายละเอียด ดังนี้

เมื่อได้ผลความเชื่อของทุกกลุ่มแล้วคูณด้วยเลขคะแนนของทั้ง 4 กลุ่มแล้วรวมข้างละ 2 กลุ่ม(มาก+มากที่สุด กับ กลุ่ม น้อย+น้อยที่สุด)เข้าด้วยกัน จะได้คะแนน ดังนี้

รวมน้ำหนักคะแนน และรวมร้อยละเพื่อหาความชัดเจนในการวิเคราะห์และทำนาย

รวมคะแนน	มาก+มากที่สุด	%	น้อย+น้อยที่สุด	%
1. เครื่องศาสนาและประเพณี	451	88.7	36	11.3
2. เชื่อเรื่องความเท่าเทียมของมนุษย์	444	78.7	65	21.3
3. เชื่อเรื่องบาป-บุญ นรก-สวรรค์	542	98.0	6	2.0
4. รักษาดีขอมสละชีวิตเพื่อชาติได้	503	90.6	30	9.4
5. เชื่อในเรื่องกรรม	522	92.4	24	7.6
6. ขอมรับการเป็นนาย-ลูกน้อง	381	74.9	77	25.1
7. เกลียดกลัวลัทธิคอมมิวนิสต์	404	73.1	82	26.9
8. ชอบการเปลี่ยนแปลงเร็วแบบปฏิวัติ	143	28.7	199	71.3
9. เชื่อว่าคนเกิดมาดีแต่เลวเพราะถูกบังคับ	235	44.9	159	55.1

รวมคะแนนทุกกลุ่มความเชื่อลงเป็นกลุ่มทฤษฎีการเมือง

1. เสรีนิยม	คะแนนเชิงบวกและเชิงลบ	669	คะแนน	ร้อยละ	14.77
2. อนุรักษนิยม	คะแนนเชิงบวกและเชิงลบ	874	คะแนน	ร้อยละ	19.29
3. เผด็จการ	คะแนนเชิงบวกและเชิงลบ	907	คะแนน	ร้อยละ	20.02
4. อุปถัมภ์	คะแนนเชิงบวกและเชิงลบ	1,967	คะแนน	ร้อยละ	43.43
5. อื่น ๆ (ไม่มีกลุ่ม)		112	คะแนน	ร้อยละ	2.47
	รวม	4,527	คะแนน		100 %

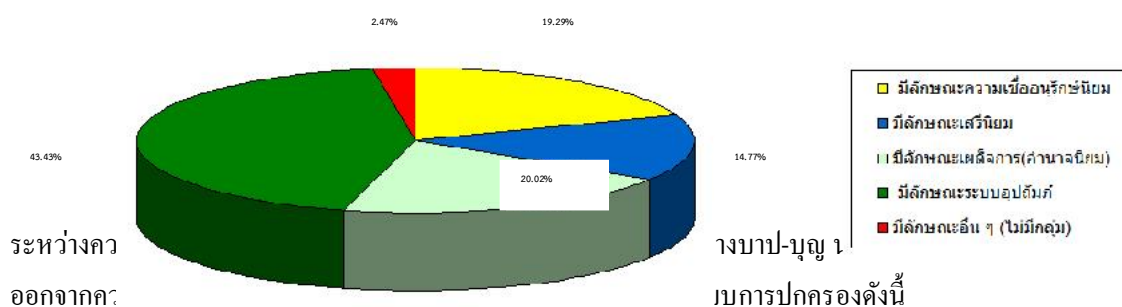
การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”
ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยทำให้พบข้อสรุปเป็นลักษณะความเชื่อทางการเมืองของประชากรที่ศึกษา ดังนี้

1. มีลักษณะความเชื่ออนุรักษนิยม 19.29%
2. มีลักษณะเสรีนิยม 14.77%
3. มีลักษณะเผด็จการ(อำนาจนิยม) 20.02%
4. มีลักษณะระบบอุปถัมภ์ 43.43%
5. มีลักษณะอื่น ๆ (ไม่มีกลุ่ม) 2.47%

กลุ่มความเชื่อทางการเมือง

1. ความเชื่อแบบอนุรักษนิยมและเสรีนิยม 50%
2. สร้างความเชื่อมั่นในวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยภายใต้วัฒนธรรมไทย 50%

อภิปรายผล

ผลจากการรวบรวมคะแนน จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าน้ำหนักคะแนนและอัตราส่วนของทั้ง 2 กลุ่ม พบความแตกต่างอย่างชัดเจนว่าคะแนนจากข้อคำถามข้อ 1, 2, 3, 4, 5 และ 7 เป็นชุดที่มีคะแนนสูงสุด ขณะที่ ข้อที่ได้คะแนนระดับปานกลางและมีผลกระจายคือ ข้อที่ 6,8 และ 9 หมายความว่า ทิศทางความเชื่อทางการเมืองของนิสิตรัฐประศาสนศาสตร์เมื่อเทียบจากคะแนนที่ได้แปรผลว่า นิสิตมีความเชื่อเรื่อง บาป-บุญ นรก-สวรรค์ สูงที่สุด (542 คะแนนหรือร้อยละ 98.0) รองลงมาคือความเชื่อเรื่องความเชื่อเรื่องกรรม (คะแนน 522 หรือร้อยละ 92.4) ความเชื่ออันดับที่ 3 คือเรื่องชาตินิยมหรือความรักชาติ (คะแนน 503 หรือร้อยละ 90.6) อันดับที่ 4 คือเรื่องเกรงศาสนาและประเพณี (คะแนน 451 คิดเป็นร้อยละ 88.7) อันดับที่ 5 คือเรื่องความเชื่อในเรื่องความเท่าเทียมของ

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”
ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

มนุษย์ (คะแนน 444 หรือคิดเป็นร้อยละ 78.7) อันดับที่ 6 คือเรื่อง เกลียคกัถวลัทธิคอมมิวนิสต์ (คะแนน 404 หรือร้อยละ 73.1) อันดับที่ 7 คือเรื่องความเชื่อในเรื่องการยอมรับเรือนายกับลูกน้อง (คะแนน 381 ร้อยละ 74.9) และอันดับที่ 8 และ 9 ที่มีคะแนนค่อนข้างกระจาย (คะแนน 235 และ 143 ร้อยละ 44 และ 28) ตามลำดับ และมีลักษณะกลับด้านเป็นเชิงลบ (คะแนน 199 และ 159 ร้อยละ 77 และ 55 ตามลำดับ)

เมื่อนำลำดับคะแนนทั้งหมดมาเรียงลำดับจะพบว่า นิสิตมีความเชื่อเรื่องบาป-บุญ นรก-สวรรค์ สูงสุด รองลงมาคือความเชื่อเรื่องกรรม ถัดไปเป็นเรื่องชาตินิยมและอันดับต่อไปคือเรื่องความเชื่อเรื่องศาสนาและประเพณีกลุ่มความเชื่อเหล่านี้สะท้อนให้เห็นความเชื่อเบื้องต้นหลังความคิดทางการเมืองที่อยู่ในกลุ่มอนุรักษ์นิยม ในขณะที่ความเชื่อเรื่องความเท่าเทียมของมนุษย์อันเป็นหลักการสำคัญของเสรีนิยมอยู่ในลำดับที่ 5 อธิบายได้ว่า ลักษณะความเชื่อทางการเมืองของนิสิตรัฐประศาสนศาสตร์มีความเชื่อเรื่องบาป-บุญ นรก-สวรรค์ กรรม ชาตินิยม ศาสนาประเพณี และมีความเป็นเสรีนิยม ขณะที่ความเชื่อเรื่องเกลียคกัถวลัทธิคอมมิวนิสต์กับความเชื่อเรื่องการเป็นนาย-ลูกน้อง (หลักสำคัญของระบบอุปถัมภ์) คะแนนมีการกระจายตัว หมายความว่า นิสิตมีความเชื่อเรื่องลัทธิเผด็จการไม่มาก ขณะเดียวกันก็ไม่ได้ยอมรับระบบอุปถัมภ์เสียทีเดียว คือมีทั้งยอมรับและไม่ยอมรับ

ประการสุดท้าย เรื่องความเชื่อคนเกิดมาดี (หลักการเสรีนิยม) ที่มีคะแนนเชิงบวกและเชิงลบแต่คะแนนที่ได้มีการกระจาย หมายความว่าความเชื่อทางการเมืองของนิสิตรัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ในเรื่องความเชื่อเรื่องมนุษย์เกิดมาดี (เสรีนิยม) หรือเกิดมาเลว (อนุรักษ์นิยม) มีสัดส่วนไม่แตกต่างกันมากนัก

การตอบคำถามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3 ข้อ ตอบได้ดังนี้

1. นิสิตรัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีความเชื่อทางการเมืองไม่เป็นแบบเสรีนิยม

ตอบ นิสิตรัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีความเชื่อทางการเมืองแบบอนุรักษ์นิยมที่สูงกว่าเสรีนิยม

2. นิสิตรัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีความเชื่อทางการเมืองแบบอุปถัมภ์

ตอบ นิสิตรัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีความเชื่อทางการเมืองแบบอุปถัมภ์ในระดับปานกลาง

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”
ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

3. ความเชื่อทางพุทธศาสนาของนิสิตรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตมีอิทธิพลต่อความเชื่อทางการเมืองของนิสิต
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ตอบ ความเชื่อทางพุทธศาสนาของนิสิตรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตมีอิทธิพลต่อความเชื่อทางการเมืองของ
นิสิตรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องความเชื่อทางการเมืองของนิสิตรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้ใช้
วิธีศึกษาตามกระบวนการการแสวงหาความรู้ทางสังคมศาสตร์โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์อย่าง
เคร่งครัด ใช้เครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นตามหลักวิชาการและใช้สถิติพื้นฐานเพื่อค้นหาและจัดตัวแปรที่ชัดเจน(ไม่ใช่
ตัวแปรแฝง)ตามเกณฑ์ ผลการศึกษานั้นนอกจากสามารถตอบโจทย์วิจัยและตอบสมมติฐานการวิจัยได้ในระดับที่
น่าพอใจ อีกทั้งตัวเลขและผลการศึกษาปราศจากอคติแล้ว สิ่งที่ได้รับนอกเหนือจากนี้คือการศึกษานี้เป็นการริเริ่ม
ในการค้นหาตัวตนที่แท้จริงของคนไทย ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราช
มาสู่ระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญ โดยที่สังคมไทยในขณะนั้นไม่มีประสบการณ์
หรือวิถีชีวิตแบบวัฒนธรรมประชาธิปไตยเพราะชาวไทยคุ้นเคยกับระบบทาส-ศักดินาเกือบ 700 ปี กระทั่งคนไทย
ได้รับรู้และสัมผัสประชาธิปไตยทั้งที่ยังเหนียวแน่นกับวัฒนธรรมดั้งเดิมอยู่นับถึงปี พ.ศ.2555 นี้ครบวาระ 80 ปี
แต่ระยะเวลาบนเส้นทางประชาธิปไตยของไทยเต็มไปด้วยปัญหา การแข่งขันอำนาจ การปฏิวัติรัฐประหาร และ
นายทุน โดยมีประชาชนเป็นเครื่องมือ เป็นข้ออ้างเพื่อเรียกหาความชอบธรรม ประชาชนเองต่างสนใจแต่การ
ประกอบอาชีพเพื่อปากท้องโดยให้ความสนใจกิจการบ้านเมืองไม่เพียงพอ เกิดช่องว่างขึ้นในระหว่างช่องว่างนี้
ส่งผลให้เกิดนักการเมืองที่บิดเบือนหลักการประชาธิปไตยโดยการใช้อำนาจอุปถัมภ์เพื่อแสวงหาชัยชนะเพื่อได้
อำนาจรัฐและเบียดบังผลประโยชน์รัฐเป็นของตนและพวกพ้องตน การณ์เหล่านี้นำไปสู่ความเสื่อมถอย ความ
ศรัทธาในระบบการปกครองในที่สุดและที่น่าตกใจคือการตีความหลักการประชาธิปไตยแบบเอาแต่ได้ ไม่ฟัง
เสียงข้างน้อยที่มีความเห็นแย้ง เหล่านี้นำไปสู่ความขัดแย้งและเผชิญหน้ากันอย่างเอาเป็นเอาตายในปัจจุบัน

ผู้ศึกษาได้ติดตามการเมืองการปกครองของไทยและศึกษาความแตกต่างทางลัทธิการเมืองระบบต่าง ๆ

ไม่ว่าจะเป็นค่ายเสรีนิยม อนุรักษ์นิยม สังคมนิยม หรือกลุ่มความคิดหลังยุคทันสมัยที่ความเปลี่ยนแปลงทางระบบ

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”
ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประชาธิปไตยสากลมีความก้าวหน้าตลอดเวลา ขณะที่ระบบประชาธิปไตยของไทยยังวนเวียนภายในกรอบแคบ ๆ รวันหาขณะเท่านั้น สิ่งเหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้ผู้ศึกษาพยายามแสวงหาจุดลงตัวระหว่างความเชื่อทางการเมืองกับรูปแบบทางการเมืองการปกครองที่สอดคล้องกันได้อย่างลงตัวหรือแม้จะไม่ลงตัวทุกประการแต่ก็ควรมีพื้นที่ในการให้เวลาและโอกาสในการเรียนรู้ร่วมกันและเคารพในสิทธิเสรีภาพของกันและกันอย่างสร้างสรรค์เหมือนอารยะประเทศ ไม่ผูกขาดหรือแอบอ้างประชาธิปไตยไว้แต่พวกตนหรือกลุ่มตนอย่างเดียว

ผลการศึกษาได้ตอบปัญหาวิจัยและสมมติฐานแล้วยังได้พบปัญหา 3 ประการดังนี้

1. ความเชื่อหลักของประชากรไม่สอดคล้องวัฒนธรรมประชาธิปไตย
2. ความเชื่อหลักของประชากร(วัฒนธรรมดั้งเดิม)กดหลักการเสรีนิยมมากกว่าส่งเสริม
3. ความเชื่อหลักของประชากรครอบงำหลักการเสรีนิยม

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

1. ควรแยกความเชื่อทางศาสนาประเพณีออกจากความเชื่อทางการเมือง
2. ควรลดการบิดเบือนหลักการเสรีนิยมประชาธิปไตย โดยให้การศึกษาหลักการเสรีประชาธิปไตยอย่างเป็นความจริงเพื่อสร้างครรลองวัฒนธรรมเสรี
3. ควรออกแบบการเมืองการปกครองที่สอดคล้องวัฒนธรรมความเชื่อของประชากร

บรรณานุกรม

- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2551). รัฐศาสตร์แนววิพากษ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัชชาภัทร อุ่นตรงจิต. (2552). รัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรยุทธ บุญมี. (2546). โลก Modern & Post Modern. กรุงเทพฯ: สายธาร.
- _____. (2549). ตุลาการภิวัตน์. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, ถวิลวดี บุรีกุล. (2550). ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- ลิขิต ชีรเวทิน. (2543). ภูมิหลังการเมืองการปกครองไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิษณุ เครืองาม. (2556). ปกเกล้าปกครองหม่อม. กรุงเทพฯ: เติลินิวส์.
- John Balis & Steve Smith. (2005). The Globalization of World Politics, Oxford University Press, London.
- Press, London.